

[Lone Dybkjær]

samme spørgsmål i Danmark. Har vi også i Danmark et dioxinproblem? Og for at svare på det er det nødvendigt, sådan som det også fremgår af Christoffer Rappes udtalelse, at kunne svare på spørgsmålet: hvad er dioxinindholdet egentlig i Danmark? Og er de grænseværdier, myndighederne har fastsat, rimelige? I begge tilfælde må vi jo nok sige, at vi er lidt på Herrens mark, hedder det vist – med al respekt for miljøministeren, kommer jeg pludselig i tanker om. Vi har ikke foretaget mange målinger i Danmark. Der er foretaget et par stykker af modermælken, og der er også foretaget nogle få af røggas- og jordprøver, og det, vi har kunnet konstatere, er, at indholdet tilsyneladende har været for højt i forhold til de fastsatte grænseværdier.

I øvrigt kan man så om konklusionerne i miljøstyrelsens rapport, side 27, i parentes komme med en lille bemærkning om, at de skriver, at deres undersøgelser bygger på udvalgte udenlandske undersøgelser og *derfor* er behæftede med stor usikkerhed. Det hænder vel også, at man i udlandet laver nogle undersøgelser, som kan være ganske grundige. Men under alle omstændigheder er konklusionen i rapporten, at til trods for, at de undersøgelser, man selv har foretaget, ikke svarer til de undersøgelser, man har lavet i udlandet, har man alligevel benyttet de udenlandske undersøgelser som udgangspunkt for at bedømme, hvordan udsendelsen af dioxin fra vore affaldsforbrændingsanlæg er her i landet. Men det, der er kernen i dette, er, at vi ikke ved ret meget om, hvor vi står i denne sag i Danmark. Vi mangler fuldstændig undersøgelser af, hvor meget der allerede er optaget, og hvor meget der udsendes.

Så er der den anden del af det svar, som Christoffer Rappe gav, nemlig om grænseværdierne.

Vi har en grænseværdi, hvis fremkomst hr. Leif Hermann sådan ret teknisk redegjorde for, og det skal jeg derfor ikke gøre her. Den har vi så ganget med 200, og her kunne man jo godt sige: tænk på et tal! Jeg tror i og for sig, at man kunne gange med 100 eller med 500. Jeg synes ikke, det virker så meningsfuldt, at man har taget netop tallet 200. I hvert fald savner jeg i nogen grad argumenter for det, og det vil altså sige, at vi heller ikke ved noget særligt om, hvad en rimelig grænseværdi egentlig er.

Derfor kan vi konkludere, at vi ved ikke nok om problemets omfang, vi ved heller ikke nok om grænseværdiens rimelighed, og som den socialdemokratiske ordfører meget rigtigt sagde, kender vi faktisk heller ikke problemet i forhold til andre forureningskilder. Det vil sige, at vi i virkeligheden næsten starter ved nul.

Men betyder det så, at vi ikke kan foretage os noget? Nej, og dér har fru Anne Grete Holmsgård jo også i den fælles dagsorden og i øvrigt i sin tale nævnt nogle problemer, vi kan tage fat på her og nu, og så er der nogle mere fremadrettede problemer, som vi må se at få taget hul på.

Det første her-og-nu-problem er, som det fremgår af dagsordenen, at man får lavet en landsdækkende stikprøveundersøgelse af dioxinindholdet i modermælk. Den er vigtig at få lavet netop for ikke at få et skræmmebillede. Jeg tror nemlig, der er mange – det fremgår også af nogle af de indlæg, der har været – der er blevet skræmt af de første undersøgelser, og derfor er det vigtigt at få foretaget nogle flere undersøgelser, men det er sandelig også vigtigt at følge det op med de første punkter i handlingsplanen, nemlig dem om grænseværdierne. Det er altså vigtigt at få lavet disse undersøgelser, netop for ikke at skræmme, og jeg synes, det er vigtigere end f.eks. den levnedsmiddelundersøgelse, miljøministeren peger på i sit indlæg. Modermælksundersøgelsen er vigtigere af én grund, nemlig den, at spædbørn stort set er den eneste gruppe i Danmark, der lever af helt ensidig kost. Hos næsten alle andre mennesker er der tale om en variation, og under alle omstændigheder må man sige, at hvis man skal leve sundt i et moderne industrisamfund, er variationen i kosten formentlig alfa og omega. Man må ikke indtage for meget af det ene eller det andet, for pludselig viser det sig nok, at der har været nogle stoffer af en eller anden slags, som man ikke har været opmærksom på i tide.

Netop derfor er det så vigtigt at få taget en stikprøveundersøgelse af modermælken, og det er også vigtigt for at få nogle konkrete oplysninger, sådan at der ikke køres skræmmeekampagner på dette felt.

Det andet, at få foretaget nogle dioxinmålinger på forskellige typer af affaldsforbrændingsanlæg, er også vigtigt, for det er jo dem, der udsender, om man så må sige, problemet,